

İki Milli Ordu ve 24 Kasım

İçeriği Yazan: [Mehmet Halil ARIK](#) [1] Zaman: Cum, 26/11/2010 - 17:00

Atanmayan öğretmen ordusu büyüyor

MEB'de 2. atama skandalı

cilerine de pedagojik formasyonla öğretmenlik yolunun açılması, sorunun daha da derinleşmesine neden oldu.

Milli Eğitim Bakan... un bir
soru önerge... l iti-
haz... dro-

d Daha önce stajyer öğretmeni Anadolu lisesine atayan MEB, bu kez de kadro bilgilerini değiştirerek, çalışmadığı halde çalışmış gibi gösterdiği öğretmenin Anadolu lisesine atanmasını sağladı

MİLLÎ Eğitim Bakanlığı'nda (MEB) çok tartışılacak bir atama daha yapıldı. Anadolu lisesinde öğretmen olmak için gerekli şartları aşmayan Kutayha Abdurrahman Paşazadek, Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni Sait arak Kutayha Anadolu Öğretmen Lisesi'ne atandı. Anadolu lisesine öğretmen olması için "Anadolu ve Fen Lisesi öğretmenliği sınavı"na katılan öğretmen, bu sınavı kazanarak Anadolu Öğretmen Lisesi'ne atanmasını sağladı.

Atanmayan öğretmen ordusu büyüyor

MEB'de 2. atama skandalı

cilerine de pedagojik formasyonla öğretmenlik yolunun açılması, sorunun daha da derinleşmesine neden oldu.

Milli Eğitim Bakan... un bir
soru önerge... liti-

Daha önce stajyer öğretmeni Anadolu lisesine atayan MEB, bu kez de kadro bilgilerini değiştirerek, çalışmadığı halde çalışmış gibi gösterdiği öğretmenin Anadolu lisesine atanmasını sağladı

MİLLÎ Eğitim Bakanlığı'nda (MEB) çok tartışılan bir atama daha yapıldı. Anadolu lisesinde öğretmen olmak için gerekli şartları aşmayan Kutayha Abdurrahman Pasa Zekî, Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni Sait Kütahya Anadolu Öğretmen Lisesi'ne atandı. Anadolu lisesinde öğretmen olması için "Anadolu ve Fen Liseleri Öğretmenliği Sınavı"na girmesi gerekiyordu.

iki kurumuna “Millî” sıfatı vermiştir: Millî Savunma, Millî Eğitim. Türkiye Cumhuriyeti’nin, bekasının, vazgeçilmezlik abidesidir bu iki millî kurum.

Görevleri hiçbir koşulda bir başka kuruma devredilemez. Her ikisinin de milli ordusu vardır!.. Her ikisinin de birincil görevi, ülkeyi istiladan korumaktır.

Birincisinin görevi ülkeyi düşman istilasından, ikincisinininki ise, ülkeyi kültür istilasından korumaktır..

Birincisi, silahla mücehhezdir, bireyleri Mehmetçiktir; sembolü, sancak...
Onurun, gururun, yiğitliğin, yurtseverliğin ve bağımsızlığın timsalidir sancak!

İkincisi irfan ordusudur; ışıkla, bilgiyle, kitapla mücehhezdir... Silahı kalemdir, sembolü meşale, bireyleri öğretmen!.. Bilginin ışığın, çağdaşlaşmanın, aydınlanmanın ve cumhuriyetin temel ilkelerinin timsalidir meşale.

Milli ordulardan mahrum olan milletlerin geleceği yoktur!.. İstilacılar, uzun veya kısa vadede nihai zafere ulaşmayı bu iki milli gücün ortadan kaldırılmasında görürler.

Bu iki odak konusunda duyarlılığını yitiren milletler, bağımsızlığını uzun süre

koruyamazlar.

Uluslar, silahla ve sancakla kazandıkları zaferlerini; kitapla, meşale ile taçlandırılmadıkça nihai zafere ermiş sayılmazlar. Kalemın silahtan daha etkin olduğunu bilmek; barışın da refahın da mutluluğun da özüdür..

Milli orduların her ikisi de gözbebeğidir ulusunun. Varlığının temelidir, geleceğinin de teminatı!..

Ordulara nefer olmak yetmez!.. Hem içerde, hem dışarda; milli orduların onurunun, ulusun onuru olduğunu görüp, bu bilinçle yılmaz bekçilik görevini de üstlenmek gerekir.

Bilinmelidir ki, zayıflatılmış bir milli ordu, düşman ve hainlerden başka kimsenin işine yaramaz!.. Milli güçlü ordular, savaştan ziyade barışın ve refahın, mutluluğun teminatıdır!..

24 Kasım... Öğretmenler Günü... Bu iki milli ordudan birinin neferlerine bahşedilmiş bir şeref günü. Atatürk'ün Millet Mektepleri'nin onursal Başöğretmenliğini kabul ettiği gün!..

Tüm öğretmenlerimize kutlu olsun günleri... Ne var ki, bir eğitimci olarak bana kutlu gelmiyor bu gün. Binlerce, onbinlerce eğitim neferlerine de kutlu gelmeyeceği gibi... Hak edilen bir günde, hak edilmeyen, daha doğrusu reva görülen koşullarda "gün kutlamak" yaraşmıyor irfan ordusunun neferlerine.

Öğretmen, geleceği kurandır. Sanatkardır, insana şekil ve biçim verendir. Erdem mimarıdır. Anadır, babadır, arkadaşdır, sırdaştır, yoldaştır!.. Işıktır, umuttur!.. Ama hak ettiği bu mudur?..

Öğretmenlerin yarıdan fazlası, mesleği seçtiğine pişman.

%80'i kredi kartı borçlusı. Bir o kadarı kirada oturuyor.

Pazarcılık yapan öğretmen, çevresinden utanıyor, yine de ek iş aramaya devam ediyor...

Sözleşmeli öğretmenlik adı altında devlet, kendi vatandaşına üç kuruşluk modern köle muamelesi yapmakta bir beis görmüyor!.. Yaygın işsizliği köleliğe fırsat olarak kullanıyor.

Ve bunu bir lütuf gibi sunuyor.

Beyin tümörü olan sözleşmeli öğretmenini 30 günden fazla raporlu olduğu için, köleliği bile çok görüp sözleşmesini feshederek, kapı önüne koymaktan çekinmiyor! Yönetmelik öyleymiş; ayetleri bile kendilerine göre eğip bükenler, kanunların arkasından dolanmayı hüner sayan "prof"lar, makamlarını kendilerine mülk sananlar, sadakat ve biadi yükselmenin ilk şartı görenler, devletin bu ayıbı karşısında yönetmeliği gerekçe göstermeye utanmıyorlar.

Dahası!.. Ülkede görev yapmakta olan 800.000 öğretmenin sadece 16.000'i Milli Eğitim Bakanı'nı başarılı bulmakta, geriye kalan sayı, tam 784.000.

Bakanına verdiği not: Başarısız!..

Öğretmenliği saygın meslek görenlerin sayısı 40.000, geriye kalanların sayısı tam 760.000.

Öğretmenliği iş güvenliği açısından tehlikede görmeyenler 200.000, geriye kalanı 600.000.

Gelecekte öğretmenlerin daha iyi koşullara kavuşacağına inanların sayısı 80.000, daha da kötüleşeceğine inananların sayısı, 720.000...,

Ve okullarda şiddet önlenememiş, uyuşturucu kullanımı ilköğretim düzeyine inmiş ve geçtiğimiz yıl, tam 404.000 öğrencinin okullarla ilişkisi kesilmiş..

Taşımalı eğitim ucubesiyle, köylerden öğretmen çekilmiş, köyler imamlara teslim edilmiş.

Bir tarafta, “Fatih projesi” bir tarafta hala, öğretmensiz okullar, birleştirilmiş sınıflar, öğretmenlerin yaktığı sobalarla ısınan okullar... Herhalde odunları da öğrencilerdendir!..

Ayrımcılık ve kayırmacılık, kısaca bölücülük, başka nasıl olacak ki!.. Bu mu fırsat eşitliği?

Olmayan fırsat eşitliğine çözüm: Fatih Projesi!.. Başbakan haklı!.. Eğitimci olarak bizim aklımız da hayalimiz de yetişmiyor bu uygulamalara.

Bunca olumsuzluk içinde çırpınan görevdeki öğretmen ve yine de baba eline bakmaktan kurtulmanın tek çaresini devlet babanın kapısında gören 300.000 öğretmen aday!..

Devletin; kendi üniversitesinden mezun ettiği vatandaşı ve üniversitesine duyduğu güvensizliğin eseri olarak dayatılan KPSS rezaletinin çilesine bile katlanarak;

Atanabilme umuduyla tüm erdemini hatta bedenini bile satmayı göze alarak...

Öğretmekle yükümlü olduğu ahlaki değerleri hiçe sayıp, sahte başarıyı kurtuluş yolu gören, ekmek parası için onursuz kapı açmayı ahlaksızlık olarak görmeyen ve baba eline bakmaya artık tahammülü kalmayan ve atanamayınca intiharları bile göze alan...

Ve... Atama bekleyen 300.000 aday öğretmen...

Ve KPSS hırsızlarının ve onur cellatlarının ortaya çıkarılmasında gösterilmeyen yeterli çaba... Basiretsizlik!.. Korumacılık hissi uyandıran, tiksindirici kepezelik!..

Adaletle intikal etmiştir, söylemiyle unutturulma gayretkeşliği... Kandırmacılığı...

Sanki, istenseydi üç günde saptanamaz mıydı hırsızlar?.. Kepazeliğin uzandığı odaklar!..

Aynı soruların yalnızca yerleri değiştirilerek tekrarlanacak bir sınav yetmez miydi kepezeliğe karışanları tüm boyutlarıyla gözler önüne sermeye... Kim, kimleri niçin koruma derdinde?

24 Kasımları kutlamadan, onurluca bunların cevabı verilmeli öncelikle!..

Bunca ahlaksızlıkların ortasında onurlu yaşam sürdürmeyi ve çağdaş uygarlığa ulaşmayı asli görevi bilerek, milli meşaleyi gelecek nesillere gururla aktarma savaşı veren irfan ordusunun gerçek neferleri... Çaresiz, umutsuz, kaygılı...

Dilerseniz sizler kutlayın 24 Kasımları!.. Benim içimden gelmiyor!..

Mehmet Halil ARIK

mehmethalilarik@gmail.com

Politikadergisi.com

Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [2]

Kaynak URL (25/04/2024 - 12:10 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/iki-milli-ordu-ve-24-kasim>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/mehmet-halil-arik>

[2] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>